

ASRA NYT

Arbejderhistorisk Støttekreds Ringkøbing Amt

29. Årgang

nr.4

2012

Fotos:
Holstebro Dagblad
Damgaard Foto

The Rebels

Læs mere inde i bladet: Den gyldne pigtråd var også nået til Holstebro.
Yderst til venstre hhv i midten er Jeres trofaste.

Issn:0906-2939
ASRA NYT

Udgivet af ASRA
Ålykkevej 3. 7400 Herning
tlf: 2931 9225

*Telefonen er åben i arkivets åbnings-
tid, hver anden onsdag i lige uger fra
kl. 10,00 til 15,00*

**ASRA kan endvidere kontaktes på
vores hjemmeside: www.asra.dk**

Formand:
Andreas Iversen - tlf. 9737 1989

Kasserer:
Jørn Jensen - tlf. 9712 9571

Redaktion:
Elly Madsen
Jørn Jensen
Børge Nielsen
Leo Skaaning

Arkivmedarbejdere:
Jørgen Aarestrup Nielsen
Elly Madsen
Jørn Jensen
Børge Nielsen

Blad layout
Leo Skaaning

*Deadline for næste nummer af ASRA NYT
den 1. februar 2013*

Indholdsfortegnelse:

- side 3. - Formandens leder
af Andreas Iversen
- side 4. - Mindeord over Bent Kruuse
af Elly Madsen
- side 6. - Erindringer om Bent Kruuse
af arkivmedarbejdere m.fl.
- side 11.- Den gyldne pigtråd
af Børge Nielsen
- side 14.- Tur til Arbejdermuseet
af Leo Skaaning
- side 15.- Poul Nielsson erindringer
af Elly Madsen
- side 18.- Generalforsamling 2013
- side 19.- Anmeldelse af bogen om
Husmødre
- side 20.- Bagsiden om Bent Kruuse

Leder

ASRA har til næste år eksisteret i 30 år. Når jeg begynder min leder på denne måde, er det ikke fordi, det skal fejres i sus eller dus. Nej det er mere for, at jeg kan se, hvis der ikke sker nogle radikale ændringer er det kun et spørgsmål om tid, hvor længe ASRA fortsat kan eksistere.

I år har vi mistet flere medlemmer end vi har fået. Hvad værre er, at de bærende kræfter økonomisk de faglige organisationer også bliver færre, enten ved at forbundene fusionerer eller at afdelingerne bliver lagt sammen. Vi har med garanti ikke set den sidste fusionering/sammenlægning endnu af organisationerne.

Tilbagegangen af organisationer kan som et eksempel nævnes, at i 2004 var der 21 SID afdelinger i det gamle Ringkøbing Amt og to KAD afdelinger. Disse afdelinger er i dag lagt sammen til 4 3F afdelinger.

I forhold til nuværende kontingent på 400 kr. for faglige organisationer, er det et mindre kontingent indtægt for ASRA på kr. 6.800 pr år. Noget der kan mærkes.

Man kan selvfølgelig overveje om man skal hæve den nuværende kontingent for private støtte medlemmer på kr. 125 til det dobbelte, men det tror jeg ikke er løsningen, så vil endnu flere medlemmer falde fra.

Hvis ASRA forsat skal eksistere, hvad jeg mener den skal, bliver

vi nødt til at tage hul på diskussionen både i bestyrelsen og på den kommende generalforsamling, også gerne i medlemskredsen, skal ASRA fortsat eksistere? hvis ja hvad gør vi?

Hvordan kommer vi videre?

Jeg håber at i som medlemmer vil bidrage med gode forslag til, hvordan vi kan komme videre og bevare ASRA, så vore efterkommere kan få del i Arbejderbevægelsens historie.

Bidrag kan foregå ved indlæg til bladet ASRA-Nyt eller på undertegnedes mail:andreasiversen@dlgtele.dk

formand: Andreas Iversen

Har du prøvet at være på vores hjemmeside:

www.asra.dk

Mindeord om Bent Kruise, Struer.

af Elly Madsen

Fredag d. 28. september 2012 døde ASRAs æresmedlem Bent Kruise. Han blev bisat ved en smuk ceremoni med fanevagt fra et fyldt kapel ved Struer Kirke d. 4. oktober. Bent var født d. 27. juli 1928 i Korsør, men opvoksede i København, hvor han gik på Nyboder Skole og senere Sundbyvester skole. I 1943 flyttede familien igen tilbage til Korsør, hvor Bent tog mellemskoleeksamen. Han kom i lære som maskinarbejder på Korsør Jernstøberi og Maskinfabrik. Men hans drøm var at komme til at køre damptog, hvilket også lykkedes for ham.

Når man var ansat i DSB, blev man tit tvunget til at flytte. Efter at have boet flere steder endte Bent og Inger i Struer, hvor de blev boende. De fik 5 børn, men havde den store sorg at miste en søn. Bent blev senere ansat i Holstebro på kontor i FOA. Bent havde den store sorg at miste sin kone Inger for få år siden, og det tog på humøret en tid.

Bent var hele sit liv engageret

politisk på det organisatoriske plan i Socialdemokratiet. Hans store organisatoriske evner kom i brug i såvel partiforening, kredsbestyrelse som amtsbestyrelse og dermed også hovedbestyrelsen i Socialdemokratiet. Bent havde altid tænkt før andre på, hvad der var af kommende opgaver og alt blev afleveret gennemtænkt og velforberedt f. eks. årsberetninger til Amtsrepræsentantskabsmøder.

Hans store evner for at skrive og redigere lokale blade kom mange til gavn såvel i FOA som i f. eks. Lokaldemokraten i Struer. Før den tid var det bladet "Argus" i Holstebro kreds.

Efter sin pension fik vi den lykke i ASRA, at Bent blev aktiv i arkivet. Først i bestyrelsen, hvor han blev kasserer i en enkelt periode, men det var slet ikke ham, sagde han. Han brugte sine store evner på en computer til gavn for arbejderbevægelsens historie. Han oprettede systemer og databaser til såvel arkivalier, som til billeder og bøger. Han var også opmærksom på vores vedtægter, så de blev tilpasset til

ændringer i omgivelserne, ligesom vi fik indført handlingsplaner.

Bent fremstillede skilte, han udarbejdede en hvervefolder, og han tog billeder af vore mange faner.

Alt skulle være i orden og var det ikke det, blev det lavet om.

Bent skrev en klumme i ”ASRA –Nyt” til hver eneste nummer, lige som han brændte for temaet: ”Du er selv historie”, hvor han opfordrede alle til at skrive erindringer.

Det gjorde Bent selv bl. a. om, hvordan han oplevede 5. maj 1945, eller om sit arbejde ved DSB som lokomotivfører.

Bent var utrolig hyggelig at være sammen med. Han havde sin egen lune humor, som gjorde, at man altid befandt sig godt i hans selskab. Vi arkivfolk vil savne ham rigtig meget.

Ære være hans minde.

**Tak
for tilliden**
til alle, der stemte på mig
til Ældrerådvalget
Bent Kruuse
Rolighedsvej 4, Struer

Bent havde stor respekt for sine medmennesker, derfor satte han en annonce i avisen og takkede for den tillid de viste ham ved at stemme på ham ved ældrerådvalget.

Bent ville gerne at vi besøgte andre museer for at blive inspireret. Her er bestyrelsen på besøg på Struer Jernbanemuseum, som han kendte godt og hvor lokomotiver der havde været hans arbejdsplads var udstillet.

Sådan husker vi Bent!

Små erindringer fra hverdagen, og samarbejdet med Bent Kruise

**Arkivmedarbejder
Jørgen Aarestrup-Nielsen**

Som jeg gerne vil huske Bent Kruise.

For 2½ år siden, havde jeg den glæde, i ASRA-Arkivet, at blive kollega med Bent Kruise. Alt for kort, synes jeg, men længe nok til at nyde samarbejdet. Hver eneste arkivdag, sammen med Bent, var en sand fornøjelse. Bent var jo ikke manden, der gjorde meget ud af at fremhæve sig selv. Med sit stille lune og sin solide grundighed, kunne han løse alle slags opgaver i arkivet. Som den eneste i ASRA, var Bent i stand til at træde til på enhver funktion. En mesterlig kollega med begge ben på jorden og en klar pen i baglommen.

For et par år siden tilbød Bent mig at låne hans bog om Svend Auken: ”Det Svend mener er...”

Bent og jeg, var lige optagede af den bog. Det var til stor inspiration for mig at diskutere bogen med Bent.

Da jeg afleverede bogen, lavede vi ”en halv” aftale om at vi engang ”når vi fik god tid” ville sammenskrive de mest markante synspunkter fra den bog.

Det nåede vi desværre ikke. Jeg fik

afleveret et udkast i Bents mailboks, mens han var indlagt på sygehuset. Det nåede Bent vist ikke at læse. Det ærgrer mig at vi ikke nåede at gøre alvor af det ”projekt” for jeg havde glædet mig meget til en slags mini Studiekreds i selskab med Bent.

For Bent var detaljerne ikke lige-gyldige. Summen af detaljernes rigtighed var, i Bents verden, en forudsætning for hans accept af helheden.

Et af Bents mange mundheld var dette: ”Hvor får vi dog travlt, når vi engang får god tid”.

Nu har Bent ikke mere tid

Jeg vil med glæde mindes denne lille, store mand, der fyldte så meget og satte sig så mange spor.

Kære Bent! Tak for at jeg lærte Dig at kende og fik lov til kalde Dig for Min kollega.

Ih hvor jeg dog, vil savne Dig.

Æret være Bent Kruises minde.

Jørgen Aarestrup-Nielsen

**ASRA NYT medarbejder m.m.
Leo Skaaning**

Jeg er så glad for at have lært Bent at kende

Begge sad vi i redaktionen af ASRA Nyt, Bent som den gamle redakteur, jeg som den praktiske ”gris” der satte bladet sammen, og her var Bent en ”streng læremester”.

Han var glad og stolt når vi havde sat noget sammen, og det blev læst igennem mange gange, ”der skal ikke være fejl” sagde Bent, vi må godt virke professionelle.

Og han rettede i bedste ”skolemesterstil” med røde understregninger og kommentarer hvis det ikke var formuleret rigtigt.

Vi fandt frem til at det var svært at rette, når vi brugte PDF filer, men så introducerede jeg ham for Adobe Reader X, i det kunne man skrive gule sedler med rettelser, det passede ham fint!

Og billederne ”Der skal navn under hvem der har taget dem!” sagde han gentagende gange.

Artikler skal kunne spores til dem der har skrevet dem, altså signatur under dem!

Jo – man kunne lære af Bent.

Det med signaturen kom vi til at snakke om, hvor der var mange der skrev under synonyme, og andre havde deres helt egen smarte signatur. En dag skrev jeg til ham: ” Du kunne

jo bruge din helt egen smarte signatur, og jeg synes den kunne være ”skriBENT ” eller noget i den retning”

Han blev fyr og flamme, ”hvor får du det fra ?” skrev han tilbage, det er lige det jeg har ledt efter.

Derefter så jeg han brugte signaturen flittigt, også i breve han skrev.

Jeg vil savne din saglige kritik, og dine lune kommentarer, men jeg skal nok huske hvad du har lært mig Bent.!

Leo Skaaning

**Arkivmedarbejder
Elly Madsen**

**Ved Bent Kruuses død
oktober 2012.**

Jeg mindes især Bent for vores gode samarbejde igennem mange år i Socialdemokratiets Amtsbestyrelse i Ringkøbing Amt. Bent var formand, og jeg var uddannelsessekretær. Jeg kunne være sikker på, at når jeg kom med forslag til kurser, blev jeg bakket op af Bent, ligesom han ofte selv kom med forslag.

Bent huskes også for at være den, der havde styr på alt det organisatoriske. Det kunne være forretningsordenen. Hvis den skulle rettes til, havde Bent allerede et forslag med i mappen, og det blev så godt som altid vedtaget. Vi havde også det gode samarbejde med kaffen i Laugesens Have.

Bent kunne ikke fordrage ostemadder, og jeg kunne ikke lide rullepølsemanden. Vi kunne altid bytte, så vi begge blev tilfredse.

Senere har jeg samarbejdet med Bent i ASRA Arbejderhistorisk Støttekreds i Ringkøbing amt gennem mere end 10 år. Bent var her også altid opmærksom på vores vedtægter. Han havde altid øje for, hvis der var brug for ændringer og påtog sig gerne at udforme teksten.

Bent havde en hyggelig form for humor. Mit lidt ustrukturerede arbejde, blev venligt sat i system af Bent, for som han sagde: ”Det er jo ikke nok, at du inde i dit hoved ved, hvor tingene er. Vi andre skal jo også have en chance”

.Kære Bent tak for, at du løste så mange opgaver med at få startet dataser og systemer.

Men det du brændte allermest for var temaet ”DU er selv historie”. Her bidrog du selv med flere erindringsbilleder og opfordrede os andre til at fortælle om særlige emner f. eks. konfirmation. Du skrev ofte en klumme om emnet i ASRA Nyt.

Vi vil savne ham i arkivet.

Elly Madsen

ASRAs udstillingstelt

foto: Andreas Iversen

Fra 1.maj i Laugesens Have

Fanerne bliver luftet

Bent og mig

Jeg har altid vidst hvem Bent Kruuse var, men jeg lærte ham først rigtigt at kende, da han efter nogle års pause blev genindvalgt i fællesledelsen i Struer, hvor jeg sad som kasserer. Som han sagde dengang, han var over 75, og personen, han skulle afløse, var ca 40: 'Det er altid godt med et vellykket generationsskifte!' Han blev sat på sekretærposten, og nu skal jeg love for, at den søvnige organisation vågnede. Vi blev bombarderet med mails, som referater, remindere, wake up calls og køreplan for den kommende valgkamp.

Jeg har altid syntes, at der var noget mærkeligt ved den mand. Det fandt jeg først ud af, da vi begyndte at følges ad ned til ASRA, hvad var. Han var jo Kjøvenhavner, og den slags taler jo hele tiden, så turen mellem Struer og Herning kunne af og til godt føles lang.

Dog skete det stundom, at jeg måtte erklære mig uenig i hans betragtninger. Så kørte den! Formanden måtte til tider slå i bordet og erklære, at hvis vi havde noget vi ikke havde fået gjort færdig, måtte vi ordne det i bilen hjem, for Asra er altså en seriøs arbejdsplads. Jeg havde ham desværre også mistænkt for at slå høreapparatet fra, hvis jeg opponerede for meget. Jeg er helt sikker på, at med hans

store selvtilidid mente han, at uden ham havde vi ikke haft en socialdemokratisk borgmester i Struer!

Omkring Inger Kruuses sidste tid, blev vores korrespondance pludselig fortrolig, og jeg kom til at kende en meget følsom Bent. Vi var mange tilstede, da du ved Ingers kiste erklærede: 'Jeg har aldrig været god til at udtrykke følelser, men nu siger jeg det: Inger jeg elsker dig!'

Bent jeg er stolt over at ha kendt dig og endnu mere stolt over, at du kaldte mig din ven. Æret være dit minde.

/b

Formand: Andreas Iversen

Jeg har mødt Bent et par gange til møder i forbindelse med tilrettelæggelse af valg kampagne for Socialdemokratiet ved folketingsvalg.

Det var først da jeg blev valgt som formand for ASRA i 2008, da jeg begyndte at komme i arkivet at jeg rigtig lærte Bent at kende

Bent var en stille og rolig men ihærdig mand. Han kom altid velforberedt til vores arbejdsdage i arkivet.

Han var den der løste mange opgaver for os omkring databaser og arkiveringssystemer. Han gik meget op i hvordan vi kan/skal opbevare arkivalierne fremover, samt at gøre dem kendt over for eftertiden.

Bent ydede et stort bidrag af stof til bladet ASRA-Nyt. Det var meget vigtigt for ham at bladet tog sig godt ud. Efter at jeg var blevet formand sagde

han til mig, at fremover skulle jeg skrive lederen til bladet, hvilket han ofte havde gjort. Da jeg så havde skrevet den første leder, gik der ca. en halv time fra den var sendt til redaktionen, så fik jeg den retur med rettelser og understregning(markeret med rødt) og med en lille bemærkning om, at denne formulering var bedre, der må ikke være fejl i bladet.

Jeg vil komme til at savne dig Bent.

Kasserer. Jørn Jensen

Som jeg husker Bent Kruise.

Jeg overtog jobbet som kasserer efter Bent i 2002, og der var naturligvis orden og system i det hele. Det var dog først efter at jeg i foråret 2004 begyndte at få min gang i arkivet, at jeg rigtigt lærte Bent at kende.

Jeg havde tidligere mødt Bent ved forskellige amtsmøder i AOF. Ikke fordi jeg kendte ham eller talte med ham, men med sin karakteristiske frisure og hele fremtoning, var det en person man lagde mærke til.

Det var ikke fordi vi i 2004 så meget til Bent i arkivet. På det tidspunkt var der som regel alene Elly og undertegnede, men efterhånden blev det hyppigere vi så Bent, og da vi kom i gang med arbejdet på skriftet om O.V. Høft kom han rigtigt på banen.

Jeg lærte hurtigt Bent at kende som en mand med sine meningers mod, og man slap ikke afsted med bare at fremføre et eller andet synspunkt, der ikke var velunderbygget. Man blev hurtigt afkrævet en argumentation for

dette synspunkt.

Der hvor jeg synes, jeg rigtigt kom tæt på Bent og virkeligt lærte ham at kende, var i en periode for nogle år siden hvor Elly p.g.a. sin dårlige hoftede ikke kom i arkivet.

Der var som regel alene Bent og mig. Vi fik da ind imellem lavet lidt arkivarbejde, men vi fik også talt rigtigt meget sammen.

Bent fortalte om sin barndom og opvækst i henholdsvis Nyboder i København og senere efter hans fars død i Korsør.

Han fortalte om sin voksentilværelse i Struer og ikke mindst om hans tid hos DSB. Vi talte også om hans egen situation, efter han havde mistet sin hustru Inger. Han fortalte, at når det blev for svært for ham, satte han sig og græd lidt, hvorefter han kastede sig over arbejdet i en af de mange foreninger hvori han var engageret.

Vi fik naturligvis også talt en del om ASRA, hvor Bent var bekymret for ASRA's fremtid. Han var bekymret for den manglende arbejdskraft i bestyrelsen og i arkivet, og talte en del om at den sidste mulighed kunne blive en afvikling af arkivet. En mulighed som han absolut ville begræde. Det jeg dog vil huske Bent mest for er hans glade smil og velkomsthilsen, når han ankom til arkivet, hans stille humor og hans altid klare og markante synspunkter.

Bent, vi vil komme til at savne dit arbejde i arkivet og jeg vil komme til at savne dig.

Jørn Jensen

DEN GYLDNE PIGTRÅD.

af Børge Nielsen

*Kilder: The Beatles af Tim Hill
og Maria Clayton
Google og Børge Nielsen*

Efter d 4. juni 1964 var Danmark ikke længere det samme. Det var nemlig den dag the Beatles kom til byen, nærmere bestemt KB Hallen i København.

Hvorfor hiver jeg pludselig en sådan næsten 50 år gammel historie frem. Jo, året var jo mit sidste teenageår, så det gir mig lejlighed til at fortælle om, hvad der rørte sig, og hvordan vi dengang gik i byen.

Beatlemania var dog startet et par år

tidligere sidst i 62, hvor de den 5/10 udgav singlen 'Love Me Do', der gik direkte ind på top 20. Den 11. januar året efter kom så 'Please Please Me', som nåede en 2.plads, og den 11. april samme år kommer så 'From Me To You', som blev den første single i en række på 11, der alle toppede den britiske hitliste. Nu gik det stærkt. Der skulle indspilles albums og film, der skulle gives koncerter både hjemme og i udlandet, og populariteten var enorm verden over, ja så enorm at gruppens indtægter var begyndt at kunne mærkes på den britiske nationaløkonomi. Den 12. juni 1965 slap det så ud: The Beatles var af selveste

the Beatles

foto: Google

premierminister Harold Wilson, blevet nomineret til en af Englands fineste ordner, nemlig MBE.

Dette medførte et ramaskrig, idet mange prominente personer mente, at det ikke kunne være rigtigt, at fire personer kunne opnå en sådan ære på grund af 'noget ligegyldigt skidt'. En del MBE'ere valgte endda at aflevere deres ordener. Der var jo masser af andre store engelske bands bl.a. Rolling Stones, men jeg har valgt at lade Beatles være katalysator for den hjemlige musikscene.

Herhjemme vakte det forfærdelse, da den oprindelige trommeslager havde lagt sig syg, men heldigvis, som aviserne skrev, 'var det lykkedes at finde en ny mand, der kunne lave lige så meget spektakel på trommen!' Musikken blev af kulturpaverne kaldt for pigtrådmusik, hvilket, stik imod deres opfattelse, er blevet en hædersbetegnelse for den gyldne musik mellem 63-65.

Det var ikke Danmarks Radios skyld, at musikken blev kendt. Man havde godt nok startet P3 d. 1. januar 1963, men det var ikke med vores musik. Så inden man slap Jørgen Mylius løs, måtte vi lytte til Radio Luxemburg, hvor kvaliteten kunne være lidt svingende på grund af Kalundborgsenderen. Men på trods af alting begyndte musiklivet herhjemme at blomstre.

I København havde man 'Hit House', hvor Peter Belli & Les Rivals regerede, på Bakken i Place Pigalle var

det Sir Henry. So ein ding müssen wir auch haben, og inden længe havde en hver større provinsby i Danmark sine egne orkestre og spillesteder. Her i Holstebro havde vi jo os selv, The Rebels, som klart blev overgået af Poison med selveste Henning Stærk, som er den eneste aktive i dag, i alt fald professionelt.

Annonce

Men vi skulle jo tjene penge, og man kan på plakaten se, hvad det kostede at se os. 5 kr. lyder ikke af meget, men når der kom flere hundrede, som samtidig skulle ha' en Cola, blev det jo til en hel del. Det med Colaerne fører mig frem til, på de spillesteder der var, kom man for

Dengang forventningfulde piger, i dag bedstemødre *foto:Holstebro dagblad*

at høre musikken og shake med de kønne piger, se venligst billedet. Fulderikker blev simpelthen afvist ved døren.

Nå, apropos penge, nu var skattevæsenet blevet interesseret, og jeg blev inviteret til torskegilde. Heldigvis havde min gamle far sagt til mig, at kan du ikke overbevise dem om, at det er en kæmpe underskudsforretning, er du et fjols. Det ville jeg jo ikke være, så det gik vist meget godt.

Så kom rædselsåret 1966. Kjeld Heick der ellers var blevet Danmarksmester i pigtråd barslede med 'Ved Landsbyens Gadekær'.

I USA opstod Flower Power Bevægelsen, og inden længe ville pigerne begynde at gå med lilla ble og brænde deres BH. Derfor fik jeg andre in-

teresser, og sidst på året byttede jeg mine instrumenter væk for en barnevogn.

Hvad har denne artikel med arbejderhistorie at gøre? Alting! Både du og jeg og de vi kender har lyttet til det eller endda været en del af det. Så ud fra devisen 'Du er selv historie' skal det fortælles nu, vi blir jo ikke yngre, vel?

/b

”Moderne tider”

Eller hvordan ASRA overlever!

Af Leo Skaaning efter et besøg på Arbejdermuseet i Tåstrup.

Asra har i længere tid drøftet den situation vi står i, ikke for godt ”isenkram”, ikke for meget plads, ikke for mange arkivmedhjælpere.

”Vi må se at få gjort noget ved det,” har lydt på de seneste bestyrelsesmøder og på arkivdagene.

Den 24. Oktober blev dagen, hvor vi tog initiativet til ”moderne tider”.

Fire fra arkivet satte sig i en bil, og kørte til Tåstrup ved København.

Efter megen snak om hvordan det kunne gøres lettere og bedre end vi gør det nu, faldt tanken på, at var der nogen der vidste det, var det Arbejdermuseet.

Formanden, Andreas fik en snak med dem, og fik en aftale i stand.

Det var en helt fantastisk modtagelse og orientering om arkivering vi fik.

Henning Grelle og en EDB mand fra museet lyttede til vores problemer, og vejledte os i hvordan vi kunne gøre det fremover.

Først og fremmest blev vi vejledt i hvad der skal arkiveres, og hvad der ikke har den store værdi at gemme.

Det er klart der kommer meget i disse tider hvor fagforeninger fusionerer, derfor er det vigtig at lave aftaler om hvordan man skal gemme ting, og få givernes accept på, at hvis det er ting vi har i forvejen, at vi så må give det

videre, eller kasserer det.

Dernæst kom vi ind på software, hvad skal der til for at være med?

Først og fremmest skal der være computere med moderne software, det vi har er forældet, og er ikke opdateret i flere år.

Vi skal have en internetforbindelse, både så vi kan opdatere vores computere, men også hvis vi skal lave et system man kan søge på udefra.

Henning Grelle fortalte, at man netop havde serviceret et arkiv i Sønderborg, så de kunne komme i gang med en tidsvarende arkivering.

Han opfordrede os fra Ringkøbing amt, at kontakte dem i Sønderborg, for at se og høre hvilken system de nu kører, og om deres tilfredshed med det.

Nu fik vi taget hul på problemet, men er også klar over der er meget der skal gøres før vi er med.

Vi skal have fundet en måde at blive opgraderet på, for vores indtægter er kun det kontingent medlemmerne betaler.

Det skal ingen hemmelighed være, at vi var lidt opstemte da vi tog hjemad igen, vi var bekræftet i det vi havde gjort hidtil ikke var så tosset, men også at hvis der blev lagt noget arbejde i det, så kunne vi få et rigtigt godt og betydningsfyldt arkiv.

Fra arkivet v/ Elly Madsen

I ASRA's arkiv findes materiale om tidl. folketingsmedlem, Poul Nielsson, Holstebro, som også var byrådsmedlem, tillidsmand på Færch, formand for Fællesorganisationen i Holstebro og som havde mange andre tillidsposter.

Materialet består bl. a. af skrevne erindringer især fra barndommen, et lydbånd optaget af Jacob Christensen fra 1982, samt en arkivkasse med en scrapbog med avisudklip.

På grundlag af det arbejder vi for tiden med at samle så meget materiale om Poul Nielsson, at det kan slutte med et lille skrift om ham.

Desværre mangler vi billeder!! Hvis nogen i Holstebrokredsen ved, hvor der findes billeder, modtager vi med tak.

Herunder et uddrag af Poul Nielssons erindringer skrevet omkring 1981 fra hans barndomsgade, Baldersgade, i København fra omkring 1907. Poul Nielsson er født 1901.

Stavemåde og tegnsætninger er som Poul Nielsson selv har skrevet det.

Barndomserindringer af Poul Nielsson, Holstebro.

Barndommens gade

Da jeg i 1923 kom til Holstebro, da overraskede det mig meget, at der på det vældige område kun boede knap 6000 mennesker, når der i en enkelt gade i København boede over 12.000 mennesker. Her kunne man se over hele byen, men i København havde man udsigt fra den ene side af gaden til den overfor liggende ejendom. Her bebyggede man med huse med forhus ud til gaden, sidehus, mellemhus og så baghus. Og disse brandfarlige huse står der endnu. Så forstår man

planerne om at rive det ned. Men min gade var noget andet. Gaden var vel 2 km lang liggende på det yderste Nørrebro. Her havde jeg hele min barndom. Jeg kom til Baldersgade 1907. Huset, jeg boede i, havde nr. 67, og vi boede på 4. sal. Overfor huset en stor plads, der var beplantet med store gamle træer. Den hed Balders Plads. Ja, alle gaderne omkring os havde gudenavne, såsom Odinsgade – Ydunsgade – Thorsgade m. fl. Nu som voksen er det interessant, at

gaden var som et stort nr. Lad mig derfor begynde dagen med morgenstunden. Kl. 5 vågner gaden, thi nu kommer natvognen, som kom for at tømme latrin spandene, og de havde travlt, thi de måtte ikke køre efter kl. 10. Dette var forordnet i en politivedtægt. De var forspændt to heste, og de måtte ikke gå, men skulle løbe i trav. Vi havde ikke besøg af dem, thi vi havde W.C. på køkkentrappen – naboen havde et ved siden af. Så kom avisbudene. Det var i reglen kvinder, der havde aviserne i gamle barnevogne, og så havde deres børn til at hjælpe dem – i reglen børn i 5 års alderen. Hver dag op om morgenen kl. 5. De indkasserede for ugens aviser om søndagen 25 ører pr. uge. Nu var tiden inde til, at far og de ældre søskende skulle på arbejde, og mor var oppe for at smøre madpakker. Jeg kan huske fars madpakke. Den var i et stort tørklæde, som blev bundet sammen i en knude, så der var noget at bære i.

Far gik på arbejde. Sporvogn var for dyrt, der var ofte en time eller mere, alt efter hvor arbejdspladsen lå. Nu var klokken seks, så nu skulle én af os i mejeriet efter brød. Gamle rugbrød, franskbrød, surbrød, måske gamle kryddere. Vi havde en stor spånkurv med, og der var rigeligt – sommetider usolgte flødekager. Det var to ældre, der havde mejeriet, men vi måtte vente, til mere habile kunder

var ekspederet – ydmygende i dag, men det tænkte man ikke på. Så kom mælkevognen, kusen og to drenge, som på den måde bragte mælken ud, op og ned ad mørke køkken trapper alle ugens dage. Det var kusen, der var indehaver af den rullende forretning, så han lønnede drengene. De blev ved til kl. 11 – 12. Så var det fyraften, og drenge skulle hjem og hente bøgerne til skolen. Det var jo trætte børn, så skolegangen var ikke meget anvendelig. Her må man huske, at det ikke var arbejdsgivernes eller grosserernes børn, man bød sådanne vilkår. Her begyndte klassedelingen. Lykkeligt at tusinder af disse børn som voksne sagde: Nu skal den uretfærdighed høre op – sådan skal vore børn ikke have det. Ved syvtiden så kom vaskekonerne – ned i kolde kældre og så gå op igen kl. 6 a'7 om aftenen. Det var enker, fraskilte og gifte, som hjalp til. Et var fælles: De var alle uden uddannelse. Og så kom skraldemanden for at tømme de store skraldespande – de måtte køre til kl. 12. Nu var der blevet stille i gaderne – det var som om, at man måtte puste lidt ud.

Baldersgade vågner

Men nu er der nyt liv igen. Thi nu kom gadehandlerne med deres trækvogne, sildemanden er der, råbende sit kendte: sild er gåt, sild er gåt. De blev solgt i halve eller hele snese, så kom husmødrene løbende, og så handlede

de med manden. Det var alle nogen rare og gemytlige fyre.

Alle gadehandlerne var under megen politi opsigt, thi de måtte kun holde stille så længe, de handlede. Ellers skulle de have fast stadeplads, og det skulle søges hos kommunen.

Det fik de så på pladser, der generede de handlende så lidt som muligt.

Så var der vogne med æbler og pærer - 3. klasse. Og så var der en handlende, der kom engang om ugen: Hans sand. Eet mål for 2 ører. Det brugte folk til at skure gulve i og til spyttebakker, samt sand til fuglebure. Spyttebakker var almindeligt i alle hjem, thi mændene brugte megen skrå og snus. Vi havde en i vores fine stue – det var en messing tallerken, heri lå en fin serviet med et udklip i – samme som vi bruger til lagkagebunde i dag. Kun med den forskel, at her lå sand i. Sandmanden havde en lille vogn med en lille hest for.

Vi havde ofte besøg af kludesamlere. De rodede i skraldespanden efter gamle klude - ben - flasker. De samlede det i sække, og så solgte de det til kludekræmmeren, som solgte videre til grosserereren – og det gik så videre til industrien, som havde store oplagspladser. Kludesamlerne var mest subsistensløse mænd. Min mor samlede selv de gamle klude i to poser: uld i den ene og almindelige klude i den anden. Det solgte vi børn til kludekræmmeren. Der var for en fire – fem øre.

Datidens socialhjælp

Var dagene ens – så var der én dag i ugen, der var lidt anderledes: Det var torsdagen.

I politivedtægten stod, at al tiggen og betleri, som det også hed, det var tilladt for gamle – invalider og subsistensløse fra tidlig morgen til kl. 12 middag.

Her kom så alle disse mennesker løbende på krykker, gamle gangbesværede og andre invalider. De løb i alle forretninger, og her havde man en kasse med én og to – ører. De stod indenfor døren med hatten i hånden, ventende til købmanden sagde værsgo. Kvinderne nejede. Og så i løb til næste forretning. De skulle jo nå så mange som muligt inden kl. 12 middag. Ja det var den måde, de gamle og svage fik lommepenge på. Når jeg så det, syntes jeg, det var synd for disse stakkels mennesker.

Men det er én af de ting, der har prentet sig dybt i mit sind og uden at blive sentimental – ja så ganske ærligt, da græder mit sind.

(Fra Poul Nielssons erindringer)

ASRA ASRA ASRA ASRA ASRA ASRA ASRA ASRA ASRA ASRA ASRA

Generalforsamling 2013

Generalforsamlingen er
den 27. februar 2013. kl. 19,00
afholdes i 3f Midtjylland, Herning.
Dagsorden jvf. vedtægterne

Husk at skrive det ind i din kalender!

I forbindelse med generalforsamlingen fortæller ”Jegge”
Erik Christensen om sit liv i Herning.

Alle er velkommen til at deltage i mødet, men kun
medlemmerne har stemmeret ved generalforsamlingen
efter foredraget

ASRA ASRA ASRA ASRA ASRA ASRA ASRA ASRA ASRA ASRA ASRA

ASRA

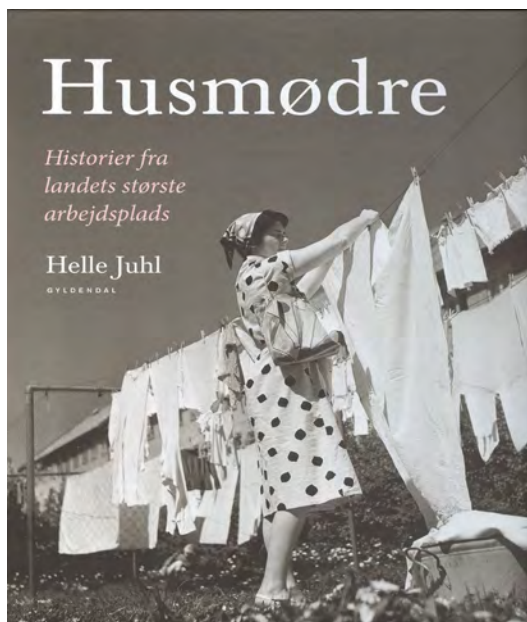
**Ønsker alle
medlemmer og
samarbejdspartnere**

**Glædelig Jul og
Godt nytår**

ASRA er rigtig glad for din interesse for arbejderhistorie.
Vi holder tit udstillinger i fagforeninger og på biblioteker.
Vi kommer også og fortæller om ASRA i efterløns og Senior
klubber, så hvis du ønsker vi skal komme ud i din klub, skal du
bare kontakte os.

Vi glæder os til at møde dig i 2013

Rigtig god jul
Bestyrelsen

Pris: DKK 349,95
 Leveringstid: 2- 4 hverdage
 Leveringspris: DKK 19,95 Gratis levering ved køb over kr 500 -
E-mail: info@saxo.com
 Sprog: Dansk
 Sideantal: 280
 Indbinding: Indbundet
 Forlag: Gyldendal
 Udgivet: 21-09-2012
 Udgave: 1
 Originalsprog: Dansk

I bogen er der et kapitel om ASRAs tidligere formands hustru, Ruth Søndergaard som hedder:
Ruth og symaskinen
- husmor uden fyraften

”Elsk din mand og stop hans pibe, så skal du aldrig komme i knibe”.
Sådan lød det i forfatter og journalist Helle Juhls poesibog i 1965- men bare to år senere var den slags ryddet væk. For tiderne skiftede og de hidtidige dyder som hjemmegående kvinde blev tilsidesat og foragtet. Og siden har titlen som husmor været brugt af færre og færre. Nu skrives deres historie i ”Husmødre - historier fra landets største arbejdsplads”:

Kontingent - Kontingent.

Vi må desværre konstatere, at der her i November måned stadig er en del der ikke har betalt kontingent for 2012 Det betyder at vi skal til at slette medlemmer, og det er vi meget kede af.

Vi kommer til at savne dig som medlem.

Prøv derfor endnu engang at kontrollere, om du har fået betalt dit kontingent, ellers kan du nå det endnu.

Kassereren

Den gamle redacteur

arkivfoto

Bent Kruise i ASRAs arkiv - stærkt koncentreret med arkivering

Bent satte tit dette billede op på skrivebordet i arkivet og sagde: ”Kan i ikke se jeg arbejder ellers kig på billedet der, og se hvordan det ser ud!”

Det var med lune og glimt i øjet han var i arkivet, som han havde stor respekt for. Han nød den snak der var både før og efter arbejdet der skulle gøres, var gjort..

Bent tog ofte arbejde med hjem, for som han sagde, nogen gange er det bedre at sidde i fred og ro og gøre det.

Nu er hans plads tom, han vil være savnet, ikke mindst hans store viden og kendskab til fagforeningerne i amtet, og at han kendte rigtig mange mennesker, så hvis vi var i nød for at finde ud af hvem der var på billeder, eller hvem det var der blev omtalt her og der, så kunne Bent placere dem i ”geografien.” Den viden var guld værd for os, så nu må vi se at finde hans afløser, måske er det dig der læser dette. Er det noget for dig så kontakt os !